

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An ad Jubilæum lucrandum requiratur Status gratiæ pro toto illo tempore, quo opera injuncta ponuntur, anue sufficiat Status gratiæ pro solo illo tempore, quô ultimum opus perficitur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

§60 Ad 2. Q. An requiratur Status gratiæ pro toto illo tempore, quò opera injuncta ponuntur? Affirmativè respondet Cajetanus in Tract. de Indulg. cap. 9. ubi contendit, eum, qui Indulgentiam consequi cupit, charitate ornatum esse debere, tum tempore usus, tum tempore operis, quod fieri præcipitur. Cajetani sententiam amplectuntur Navarrus in lib. de Jubil. & Indulg. notab. 17. n. 11. Armilla V. Indulgentia, n. 14. Comitol. q. 37. Hadrianus, & alii. Moventur 1. Quia juxta tenorem Bullæ Jubilæum iis duntaxat conceditur, qui verè pœnitentes, & Confessi visitaverint Ecclesias præscriptas, jejunaverint, oraverint &c. ergo videtur, quòd hæc fieri debeant à verè pœnitentibus &c. adeoque in Statu gratiæ existentibus.

2. Quia opera, quæ à Pontificibus in Jubilæo præscribuntur peragenda, injunguntur in Dei obsequium, ad Deum placandum, ad ejus justissimam iram avertendam, ad aliquod ingens bonum promerendum &c. atqui opera, quæ extra Statum gratiæ fiunt, cum sint opera inimici Dei, non possunt esse in obsequium Dei, & ad Deum placandum: ergo non sunt opera requisita ad obtinendum Jubilæum, præsertim cum opus ad lucran-

dam Indulgentiam requisitum, debeat esse meritorium, ut cum aliis notat Navarr. citt.

Nihilominus communis DD: sententia cum Suarez D. 52. Sect. 5. D. Antonin. in 1. part. Summ. tit. 10. cap. 3. §. 5. Sylvest. Palao pun. 8. Laym. Bonac. Felin. Palud, & aliis veriùs docet sufficere Statum gratiæ, dum ultimum opus injunctum perficitur, quò applicatur Indulgentia, attendita scilicet communi forma concedendi Indulgentias; quia dubium non est, quin possit Pontifex postulare Statum gratiæ etiam pro tempore, quò injuncta opera peraguntur sub tali pia conditione, prout ipse voluerit, & expedire judicaverit, uti advertit Suarez l. c.

Probatum communis sententia 1. Quia Summus Pontifex potest Indulgentiam concedere sub conditione talis operis abstrahendo ab hoc, quòd in gratia, vel ex gratia fiat; cum hoc non obstante adesse adhuc possint conditiones ad Indulgentiam requisitæ, scilicet utilitas, & honestas finis, auctoritas in concedente, & capacitas in recipiente, quam sufficit habere, si tempore, quo applicatur Indulgentia, sit in gratia: ergo quoties expressè aliud non declarat Pontifex, prout in communi forma concedendi Indul-

Indulgentias contingit, concessio Pontificia ita est interpretanda, tum quia cum Indulgentia favorabilis sit; late est interpretanda, quantum verba patiuntur; hæc autem Confessionem, vel contritionem requirit duntaxat ad effectum Indulgentiæ; non verò ad singula opera, & aliàs quando in Jubilais plura opera peragenda præscribuntur, deberet simul exigi, ut Confessio anteponatur reliquis operibus, ut hæc in gratia fierent; quod tamen nunquam fit, sed potius contrarium apud plerosque contingit, qui ante Confessionem peragunt alia injuncta opera, & quàm plurimi antequam confiteantur, non sunt in Statu gratiæ constituti, sicque pauci Indulgentiam lucrarentur. Unde Laym. l. 5. tr. 7. cap. 7. Consultius esse ait, opera injuncta prius perfici, tum ut animus hominis ad Sacramenta dignius & cum majore reverentia, & fructu suscipienda præparetur; tum quia probabilissimum est, Indulgentiam peccatorum accipi, cum omnia præscripta fideles impleverunt, si eo tempore sunt in Statu gratiæ; de quo & Indulgentiæ consecutione certiores, & securiores erunt, si ultimo loco ritè de peccatis confessi Sacram accipiant communionem; quamquam utique etiam consultius sit ante omnia de peccatis confiteri, ut reliqua opera in Dei gratia peragantur.

Prob. 2. Quia Status gratiæ non requiritur propter meritum ita scilicet ut opus meritorium, aut satisfactorium sit de condigno, quia ratio Indulgentiæ non fundatur in proprio merito, vel Satisfactione recipientis; si enim Indulgentia esset ex propriis meritis, jam non esset Indulgentia, ut notat Gloss. in *Extravag. Antiquorum de Penit. & Remiss.* Sed Status gratiæ requiritur duntaxat ad hoc, ut subiectum capax sit talis effectus, quando Indulgentiæ effectus est ponendus, scilicet quando ultimo perficiuntur opera injuncta, & applicatur Indulgentia. Unde

Ad rationes in contrarium R. ad 1. per verba Bullæ indicari duntaxat exigere Confessionem tanquam dispositionem necessariam ad Indulgentiam obtinendam; non verò expressè requiri, ut prius quis confiteatur, & ponatur in Statu gratiæ, & deinde visitet Ecclesias, oret &c. adeoque sufficere, si quis in Statu gratiæ sit eo tempore, quo Indulgentiæ effectus ponendus est, ad quem obtinendum Confessio, & reliqua opera injunguntur, & postulantur.

Ad 2. R. Opera peccatoris posse esse in Dei obsequium non quidem tanquam meritoria ex condigno, sed tanquam meritoria, & impetratoria ex congruo, utpo-

utpote quæ sunt ex auxilio supernaturali, ac propter finem ultimum supernaturalem ac in Dei obsequium, Deumque placantia; & licet sint opera peccatoris, seu inimici; sunt tamen opera inimici tendentis ad reconciliationem cum Deo, hominemque disponunt saltem remotè ad relinquenda vitia & ad gratiam impetrandam, & idcirco Deo placent, quatenus sunt ex motione ipsius convertentis hominem ad se. Accedit, quòd ad concedendam Indulgentiam sufficiat, quòd opera injuncta ex se sint honesta, & bona, ut ex iis redundet utilitas communis, & Dei gloria, etiamsi ex fine extrinseco sint mala, & vitentur, dummodo de se sint satisfactoria, ut elevari ad satisfactionem ex opere operato possint.

561 Ad 3. Q. An, si ultimum opus totum fiat in Statu peccati mortalis, remoto deinde obice, seu si postea pœniteat, reviviscat Indulgentia? Affirmant Diana *part. 4. tr. 12. R. 4.* Henriq. *l. 2. cap. 4.* Quintado. Granad. Palud. & alii; saltem pro casu, quo Titius confiteretur, & dolorem aliquem conciperet, bona fide existimans, se legitimè confessum, & contritum, & tamen non justificaretur, eò quòd dolori deficiat aliqua qualitas requisita; quo in casu putant, eum, qui in Statu peccati mortalis

omnia opera injuncta posuit, deinde recedente fictione per contritionem, vel Confessionem effectum Jubilæi consequi. Rationem dant 1. Quia quamvis propter occultum, & inculpabile defectum non receperit gratiam, credendum tamen est de pietate Ecclesiæ, eam ita dispensasse thesaurum, ut Titio profit, cum primum fuerit justificatus; quòd enim Ecclesia ita thesaurum dispensare possit, non est impossibile; imò re ipsa dispensare suadet ejus pietas, quæ non patitur fideles tanto bono privari propter prædictum effectum.

Confirmatur; quia Baptismus in Statu peccati mortalis susceptus, recedente fictione, sortitur suum effectum, saltem quando bona fide receptus fuit ab eo, qui credebatur esse se benè dispositum. Ergo idem videtur dicendum de Indulgentiis. Prob. consequ. quia dictum Sacramentum sortitur postea ideò suum effectum; quia ille est ex opere operato: atqui effectus Indulgentiæ est etiam ex opere operato: provenit enim ex applicatione operum Christi, & Sanctorum &c. ergo.

Oppositum tamen, tenent Suarez *D. 52. S. 2.* Coninck *D. 12. 562 de Sacram. cap. 7.* Sorus, Palao, Filliuc. Sà, alique communius; quia, ut ajunt, non habetur sufficiens